

er enig med de to hovedorganisationer i, at det på dette grundlag ikke vil være forsvarligt at ophæve lærlingerådet. Det erkendes, at lærlingeloven på mange områder trænger til revision, ikke mindst vedrørende de retlige forhold, jfr. nærmere neden for, men lærlingeuuddannelsen er på så mange måder forskellig fra den erhvervsfaglige grunduddannelse, at tilfredsstillende forhold ikke opnås blot ved at indføre fælles styringsorganer. Endvidere har lærlingerådet på mange punkter besluttede myndighed, og det må anses for meget problematisk, om det er hensigtsmæssigt at lade erhvervsuddannelsesrådet overtage disse funktioner. For at sikre en samordning mellem lærlingeuuddannelserne og efg-uddannelserne i den fastsatte overgangsperiode på 5 år er det hensigtsmæssigt, at forslag til ændringer i lærlingeuuddannelserne forelægges erhvervsuddannelsesrådet og de respektive erhvervsuddannelsesudvalg til udtalelse.

Undervisningsministeriet agter at fremsætte lovforslag om ophævelse af bl. a. skolerådet for de tekniske skoler og uddannelsesrådet for handels- og kontorfagene. Man er enig i bemærkningerne i betænkning 764 (side 51) om, at de beføjelser vedrørende de erhvervsfaglige grunduddannelser, som varetages af de to råd, overføres til erhvervsuddannelsesrådet. En sådan overførsel vil ske automatisk i forbindelse med rådernes ophævelse.

Vedrørende forholdet mellem de erhvervsfaglige grunduddannelser og arbejdsmarkedsuddannelserne finder undervisningsministeriet, at det må være af betydning, at der kan tilbydes også unge, der ikke ønsker at gennemgå en fuldstændig erhvervsfaglig grunduddannelse, en eller anden form for kortere faglig uddannelse. Der må derfor tilrettelægges særlige uddannelsesforløb enten uden om basisåret eller med en afkortet basisuddannelse og eventuelt med særligt tilrettelagte kurser i stedet for den normale 2. dels uddannelse. Om disse kurser skal tilrettelægges i specialuddannelsens regi eller de erhvervsfaglige grunduddannelsers regi, samt om kurserne skal foregå på specialarbejderskolerne eller på de skoler, hvor de erhvervsfaglige grunduddannelser i øvrigt foregår, må formentlig afgøres fra sag til sag. Ressourcemæssige hensyn må her have en afgørende vægt.

Om elevernes retlige forhold foreslås det i betænkningens kapitel VI, at de retlige forhold for lærlinge og efg-elever så vidt muligt bringes i overensstemmelse med hinanden. Gennemførelse af ensartede vilkår for lærlinge og efg-elever kan imidlertid kun ske ved på væsentlige punkter at ændre lærlingeloven, og uanset at undervisningsministeriet er opmærksom på, at lærlingeloven på mange områder

trænger til en revision, finder man ikke, at det på nuværende tidspunkt er hensigtsmæssigt at foretage ændringer i lærlingeuuddannelsen. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at mange af reglerne i lærlingeloven hænger således sammen, at det ikke er muligt at ændre enkelte af disse, uden at det får virkning for de øvrige.

Et af de vigtigste spørgsmål under de retlige forhold er i øvrigt, om der skal gælde en ubetinget kontraktspligt på samme måde som inden for lærlingeuuddannelserne, hvor forholdet er det, at den, der antager en person under 18 år til arbejde i en virksomhed, i hvilken der udføres fagligt arbejde, har pligt til at oprette en skriftlig lærekontrakt. Så længe lærlingeloven er gældende, er det i hvert fald nødvendigt, at loven om erhvervsfaglige grunduddannelser åbner mulighed for, at kontraktspligt i henhold til lærlingelovens § 1 også kan opfyldes ved indgåelse af en praktikaftale i henhold til efg-loven. Området for de erhvervsfaglige grunduddannelser rækker imidlertid videre end det, der betegnes som „fagligt arbejde“ i henhold til lærlingelovens § 1, og det spørgsmål kunne derfor rejses, om der også skal gælde kontraktspligt for områderne herudover, f. eks. for jordbrugsområdet, dele af bygge- og anlægsområdet og andre områder, hvor ansættelse sker i henhold til overenskomster indgået af specialarbejderforbundet. Hvis parterne også i disse tilfælde har en ubetinget pligt til at oprette praktikaftale, så snart der er tale om et ansættelsesforhold, vil mange virksomheder formentlig for at undgå en sådan oplæringsforpligtelse udelukkende ansætte folk over 18 år, og arbejdsløshedsproblemet for de unge under 18 år vil herved blive forstærket. Undervisningsministeriet finder det derfor ikke hensigtsmæssigt at indføre en sådan ubetinget kontraktpligt, og der henvises herom nærmere til de specielle bemærkninger neden for til § 10, stk. 1. Så meget desto mindre kan ministeriet gå ind for en kontraktpligt for unge over 18 år, hvad enten der er tale om „fagligt arbejde“ eller arbejde, der i øvrigt er omfattet af uddannelsesplaner inden for de erhvervsfaglige grunduddannelser, idet konsekvenserne, hvis et ansættelsesforhold kun kan indgås med en færdiguddannet, en efg-elev eller en lærling, vil blive uoverskuelige og ikke mindst gå ud over specialarbejdergruppen. Ministeriet kan derfor tilslutte sig forslaget i betænkning 764 (side 62-63), hvori udvalget foreslår, at det overlades til parterne selv at bestemme, hvorvidt en aftale om ansættelse skal udgøre et led i en erhvervsfaglig grunduddannelse.

De retlige forhold for efg-elever bør i det hele taget så vidt muligt være de samme, som efter eksisterende love og overenskomster gælder for de færdig-